

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 638/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

20/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszosok¹ 2010. december 6-án előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én –dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszosok 2010. december 6-án előterjesztett beadványukban éltek panasszal a velük szemben Sz. városban, 2009. november 24-én és azt követően fogantatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban. Megjegyzésük szerint sérelmeiket 2009. december 2-án a rendőrkapitányságon is előterjesztették.

Beadványukban előadták, hogy 2009. november 24-én egy önálló bírósági végrehajtó, négy rendőr, és két rendőrségi szakközépiskolai tanuló jelent meg a családi házuknál, és nyolcfős családjukat a hideg, téli időben, a rajtuk lévő otthoni ruhában kényszerítették ki az utcára. A kilakoltatást a panaszosok állítása szerint a megyei bíróság elnöke rendelte el sürgős, soron kívüli eljárásban.

A panaszosok előadták, hogy a „náci deportálást megelevenítő, cigány holokauszt végrehajtását elkövető emberiség ellenes bűncselekményekhez a jelenlévő karhatalom fegyveres kényszerrel asszisztált” az önálló bírósági végrehajtónak, miközben a panaszosok szerint a végrehajtási eljárás törvényes feltételeiről nem győződtek meg. A panaszosok felszólították a kilakoltatásuknál közreműködő végrehajtót és a rendőröket arra, hogy a kilakoltatást függeszték fel, és ne üldözzék a családjukat a hideg, téli időben az utcára.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszosok állítása szerint a kilakoltatásról készített több videofelvétel bizonyítja, hogy az önálló bírósági végrehajtó azt állította, hogy a kilakoltatás során történtek miatt se neki, se a rendőröknek semmilyen baja nem származhat, „mert ő az Ítéletábla gyermeke”.

A panaszosok előadták, hogy a férj panaszoshoz mentőt kellett hívni, miközben a feleség panaszost szívbetegsége ellenére megbilincseltek és előállították. Az említett információkat a panaszbeadvány szerint hang- és képfelvételek bizonyítják. A feleség panaszossal az előállítás során, a „rendőrkapitányság ügyintézőjének pszichikai nyomása alatt” aláírtak egy nyomtatványt arról, hogy az eljárás alatt semmilyen sérülése nem keletkezett, holott súlyos fizikai, lelki és morális bántalmakat szenvedett el. Az előállítás befejezésekor pedig a rendőrkapitányságról a téli hidegben küldték el.

A kilakoltatást követően a rendőrök távoztak, amelyet követően az önálló bírósági végrehajtó a panaszosok két különálló családi házában lévő ingóságokkal „sajátjaként rendelkezett”, azokról jegyzéket nem készített.

A panaszosok előadták továbbá, hogy 2009. december 4-én a hatósági zár alá helyezett családi házukat védő hatósági zárat feltörték, ezért az önálló bírósági végrehajtó a helyszínre hívta a rendőrséget. A panaszosok sérelmezik azonban, hogy a helyszínre kiérkező rendőrök nem készítettek jegyzőkönyvet a helyszínelés során.

2010. március 10-én a panaszosok feljelentést tettek „a családi házukban lévő, nagy összegű ingóságaik megvédése, az eltulajdonított ingóságaik miatti nyomozati eljárás lefolytatása érdekében”. A panaszosok szerint azonban jelen panasz előterjesztésének napjáig semmilyen intézkedés nem történt az ügyben.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint továbbá a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben az idézett jogszabályhely első fordulata alkalmazásának van helye, mivel az intézkedés jellegéből fakadóan a panaszos a jogsérelmet a foganatosításakor azonnal észlelte.

A panasz alapját képező rendőri intézkedések 2009. november 24-én és a 2009. december 4-én történtek, így a nyolcnapos határidő – mivel 2009. december 12. szombati nap volt – legkésőbb 2009. december 14-én éjfélkor lejárt. A panaszosok azonban sérelmeiket, a határidőt közel egy évvel túllépve, 2010. december 6-án terjesztették elő.

Megállapítható tehát, hogy a panaszosok túllépték a törvényben meghatározott nyolcnapos előterjesztési határidőt, ezért a panaszt – mint késve érkezettet – el kellett utasítani.

III.

A Testület a fentiekre figyelemmel – az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki állásfoglalását.

Budapest, 2011. február 09.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET